

Weer-on-line had voor de woensdag goed weer voorspeld dus bleven we nog maar een dag in **Ferragudo**, ook al om dat ons plekje goed beviel. Geen fietsgebied maar dat is naar onze ervaring maar vrij weinig in Portugal. Mountainbikers en wielrenners leven zich hier uit maar lekker rustig peddelen is minder. Wandelen dus. Ook goed voor het lijf en je kunt onderweg veel meer details zien. Deze keer gingen we, vanwege een frisse wind iets dikker ingepakt, door het havengebied.

Wat een verscheidenheid aan boten en bootjes! Letterlijk van wrakken tot zeer luxe jachten. Een mengelmoes van beroepsvissers en plezierjachten. Een mengelmoes ook van kleuren. Wat moet dit een inspiratiebron zijn voor schilders!

Via een vrij lange brug kwamen we in Portimao. DIT Portimao vonden we wèl leuk! Vorige keer waren we voornamelijk aan de oceaankust en dat is meer het Spaanse model met enorme hotels en een mondaine uitstraling.

Nu wandelden we door het echt oude deel van de stad waar smalle steegjes en leuke (ook wel armoedige) oude huisjes en huizen stonden. Ook wel nieuwbouw maar beter passend in het beeld. De boulevard langs de haven deed gezellig aan met hier en daar kiosken, beelden, bankjes en fontein. We wandelden voorbij de ruïnes van een voormalig Fransicanenconvent en toen stonden we vrij dicht bij de camper. Maar wel gescheiden door de brede havenmond!

In een piepkleine 'supermercado' maakten we de eigenaresse nerveus want ineens had ze 3 klanten tegelijk in haar zaak! Het verliep gelukkig goed zodat we met broodjes en heerlijk ham een bankje aan de kade opzochten om het vergaarde op te peuzelen. Weer via de brug en een iets andere route gingen we terug, waarbij we geconfronteerd werden met super-armoedige hutjes waarin kennelijk de mensen proberen te (over-)leven die het maatschappelijk niet gered hebben.

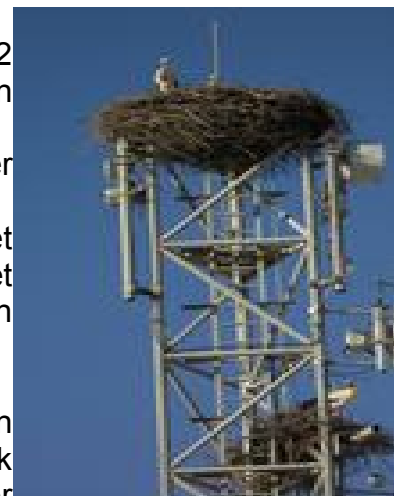
Opvallend waren de vele ooievaars. Op alle oude fabrieksschoorstenen, licht- en zendmasten en torentjes zagen we bevolkte nesten.

We ontdekten zelfs een ooievaars-flat!

Een fraai gezicht was een zwerm van 10 a 12 vogels die kennelijk bezig waren met oefeningen voor termiekgebruik. Baby's? Niet gezien!

We beginnen te geloven dat die verhalen over ooievaars en baby's niet kloppen.....

Waarom we het verdiend hadden wisten we niet want de wandeling van dik 3 uur hielden we het droog, we stapten de camper in en, jawel, een fikse regenbui!

Toen deze voorbij was kregen we nog bezoek van een pubermeeuw, eerst op het dak en later vlak voor de camperdeur waar ze zeker een kwartier naar ons bleef knipogen.

Donderdag. Vanwege de saniservice moesten we een stapje verder. Het werd **Lagos**, waar we al twee keer waren. Echter: Deze keer was er geen 'klik'. We hebben op de eivolle CP ons saniwerk gedaan, zijn naar de Lidl gegaan en toen doorgereden naar **Sagres**, het uiterste zuidwestelijke punt van Europa. Hier was het lekker rustig.

We stonden met enkele campers op de grote mixparking nabij het fort. Ook hier waren we al eerder maar nu maakten we andere wandelingen dan de voorgaande keren. We hadden de hele dag stevige wind en heel veel wolken maar gelukkig geen regen. Het wandelen werd dus letterlijk uitwaaien.

De morgenwandeling: door een ruig landschap langs de kust tot aan een punt met mooi uitzicht op het haventje en door het stadje weer terug.

In het stadje wees een mooi beeld ons de weg naar, volgens de Romeinen
“Het einde der wereld”

Na deze wandeling namen we een royale pauze om in de namiddag nog maar eens door het stadje te wandelen en vervolgens naar de landtong waarop het grote fort ligt. Deze landtong is aan alle zijden omgeven door loodrechte rotswanden die boven de woeste golven van de Atlantische oceaan uittorenen. Het fort hebben we al eerder bezocht en was bovendien gesloten. Maar: *Wéér* waren we onder de indruk van het uitzicht op de baai. *(de eerlijkheid gebiedt te melden dat het echte zuid-west-punt nog ietsjes verder ligt, bij de vuurtoren van Sao Vincente. Daar zouden we wel met de camper heenrijden als we weer zouden verkassen want dat was toch een*

wandeling van naar schatting 12 a 15 km.)

Deze mooie donderdag werd bekroond met een prachtige zonsondergang.

Vrijdag 23 januari. Wat is de tijd gevlogen! En.....: Wat hebben we al veel moois gezien!

De morgen begon behoorlijk grijs maar het bleef gelukkig droog. Wel een (nog steeds) stevige wind dus zouden we toch maar met de camper via **Cabo Sao Vincente**, het echte meest zuidwestelijke punt van Europa gaan. Hadden we dit wandelend gedaan vanuit standplaats Sagres dan was dat toch een kuier van dik 14 km geworden. En met de fietsen met bijna lege accu's en deze wind? Nee, dank u!

Na dit intermezzo gingen we naar een plekje dat Elsin het gidsje van Herrn Schulz gevonden had, **Praya Castelejo**.

Een mooi plekje in de zomer maar nu was het wel heel erg eenzaam en alleen. Ook het laatste stuk weg van zo'n 3 km was niet het prettigste parcours dat we aflegden.

Positief was dat de beloofde waterkraan er was en we de sterk geslonken voorraad weer op peil konden brengen. Een tikje moeizaam werd de camper gedraaid en het parcours in tegengestelde richting afgewerkt. Gelukkig hadden we maar 2 keer een tegenligger.

Volgende plek uit het boekje: **Praya do Amado** nabij het plaatsje **Carrapateira**.

Ook hier was de aanrijdroute niet super maar wel te doen. En toen: Wat een Paradijs op Aarde!

Op de grote mixparking was het even zoeken naar een plaats waar we redelijk waterpas konden staan

maar de fraaiheid van de ligging maakte dit helemaal goed. Uitzicht op een prachtige baai, een breed zandstrand en op de achtergrond glooiende, groene bergen. Dit oord komt héél hoog op onze lijst "Mooiste plekjes"! Dat werd weer een dagje flink werken voor de ogen, voetjes en benen!

Al wandelend genoten we van de geweldige kleurschakeringen in de rotswallen, prachtige keien en keitjes en bizarre vormen van rotsblokken, zagen we een zee-anemoon en ontdekten we de resten van een nederzetting uit de Moorse tijd, hoog gelegen boven een piepklein vissershaventje.

De foto's van al dit moois zullen tzt op onze fotosite <http://frestofunfotoalbums.magix.net/> te zien zijn. Graag willen we nog eens vermelden dat het (Duitstalig) gidsje "Mit dem Wohnmobil nach Portugal" van Reinhard Schulz deze reis nu al verrijkt heeft. (ISBN 978-3-86903-236-8). "Dankeschön Reinhard"! Toen het avondmaal dan ook nog bestond uit "PiRi-PiRi-Kip ala Els" met frisse salade mochten we weer zeggen: "Wat een prachtige dag!"

Zaterdag. Omdat we het moois aan de Praya do Amado grondig bekeken hadden en er verder weinig of niets te beleven viel gingen we maar weer een stukje verder, opzoek naar nieuwe ontdekkingen.

Het eerste plekje dat we geprikt hadden was wel heel erg stil en verlaten, bovendien erg blubberig en dus gingen we gewoon een stukje verder. Doel: **Praya Odeceixe**. Hier waren we al eens eerder maar op een andere mixparking. Die bleek nu overnachtingsverbod te hebben, bovendien wilden we naar de uitmonding van de rivier de Rio de Seixe. Hemelsbreed vlakbij en zelfs in zicht maar het werden toch 10 extra kilometers. Aanrijden via een weggetje waarbij we vurig hoopten géén tegenligger te krijgen. Hoop ging in vervulling! Zo kwamen we op weer zo'n mooie vrije plaats. Kleinschaliger dan de vorige maar erg leuk. We hadden de brunch nog maar net op of we waren aan de wandel. Omdat het eb was liepen we een groot deel over keien en zand die enkele uren later de bodem van de oceaan vormde. En dat in een smal dal, aan beide zijden met steile hellingen.

Het werd een wandeling in het teken van details. Verbazing over de variaties in de rotshellingen maar ook snuffelen tussen de stenen, opzoek naar leven in de achtergebleven poeltjes.

Zee-egels

Het wandelpad van een schelp

Zeewier

Snapshot van de helling

Kwartslagen...

Een tevreden, lekker buiten-zittende Els, uit de wind genietend van het mooie weer.

Mosselen, nog te klein om er een maaltijd mee te bereiden.

De nabij-gelegen nederzetting was onbereikbaar omdat de rivier de weg blokkeerde en wij geen hoge laarzen bij ons hadden. Troost voor ons: Daar waren we vorige keer al!

Bij de camper teruggekeerd ging Els lekker uit de wind en in de zon zitten lezen en Fred nam uitgebreid de tijd om zijn baard te fatsoeneren en de foto's te verwerken.

En, opeens: Stikdonker! Nauwelijks schemering, nee, bijna Plop! en donker.

Zondag 25 januari. Na een behoorlijk koude nacht, hier en daar lag rijp op het gras, voor het eerste half uurtje de kachel maar even aangezet. Maar de zon nam het al gauw over. We waren best vroeg al aan het rijden. Zo'n 38 km scheidde ons van de voorlopig laatste plaats aan de kust. De weg voerde door een afwisselend landschap. Veel eucalyptus- en pijnbomen en hier en daar ook wat kurkeiken. Ook grote open vlakten, kleine dorpjes, redelijk bochtenrijk en bergop-bergaf, kortom weer interessant en genoeg te kijken. Zo bereikten we **Praya do Almogrove**. Alweer een voltreffer!

Op een grote mixparking in de duinen parkeerden we de camper met uitzicht op de oceaan. Er stond nog een camper en men vertelde dat er niet moeilijk werd gedaan door de politie, mits men geen campinggedrag vertoonde. Niet je hele hebben en houden buiten, geen was ophangen enz.

Deze keer stonden we bovenop de rotskust. Na de stevige lunch met lekkere omelets gingen, als vanzelf, de wandelschoenen aan. Ook nog maar warme kleren want de wind was erg fris.

Daar hadden we overigens al rap spijt van want het werd heerlijk weer. Via een trapje kwamen we bij de grillige rotsformaties die nauwelijks plaats lieten voor strand. Ook nu was het kijken en snuffelen, opzoek naar oceaانبewoners want we liepen immers over een stukje oceaانبodem. Deze wandeling, of liever klauterpartij was 6 uur later niet mogelijk omdat het toen ruim onder water stond. Het extra attractieve van deze kust is dat je maar een klein stukje hoeft te lopen om weer een totaal ander beeld voorgeschoteld te krijgen. Voor we het wisten stonden we bij een soort haventje met enkele keetjes echter zonder boten.... Borden vermeldde dat het een visserhaventje was. We zagen daar mensen tussen de rotsblokken in de weer met een net en een soort harkje. Rees natuurlijk de vraag: "Wat zijn die aan het vergaren?" en omdat we geen laarzen hadden konden we ze ook niet op de vingers kijken. Twee mannen kwamen naar boven met emmers buit. Deze bestond uit.....: Zee-egels en een enkele zeester. Ze waren er blij mee, want dit schijnen delicatessen te zijn. Jammer dat de camera dienst weigerde, alweer de accu's leeg. Na deze wandel-klauter-wandeling van 3 uur keerden we terug bij de camper om zowel de camera- als onze accu's op te laden. In de namiddag wandelden-klauterden we een stuk de andere kant uit om uiteindelijk langs de oever van een klein riviertje en een piepklein dorpje weer 'thuis' te komen.

Alweer een droomplekje

Speuren naar leven.....

Uitzicht vanuit de camper

Het pad geen niet steeds
'over rozen'!

Klaar voor verwerking.....

Zo zag foto 2 zes uur later uit

De volgende etappe gaat een flink stuk het binnenland in. Maar dat leest u in deel 9.